

ся напѣдали съсь списки отъ книги, като отъ самыйтъ Божій Промыслъ приготвени за насъ. Отъ туй, че, при обыіето на заетытъ изъ Българіи славенскы книги мудрытъ наши князове и пастыри на черквѣтъ могли скоро да отворять и размножять на всякъдѣ училища за просвѣщеніе на народа. Наистинѣ, всичко това ся разрушило и много ся истрѣбило и погынѣло въ нашествіето на монголытъ; но въ богатытъ книжницы на древнитѣ монастыри на сѣверѣ, къдѣто не досягала ногата на монголытъ, всичко туй духовно богатство ся спазвало и непрѣставало да питае въ народѣтъ живѣ духъ на вѣрѣ и упованіе. И до нынѣ светытъ книги, които сме заели отъ Българскѣтъ Черквѣ, не сме изгубили и никога нѣма да изгубять нито значеніето си, ни силѣтъ си въ черковныйтъ живогъ на нашій народъ. И до нынѣ отколѣпнитѣ книжницы на манастиритѣ служатъ съкровищницѣ, изъ коіхто почерпва свѣдѣніята си нашата исторія. И какъ ный да не бждемъ благодарны на Българскѣтъ Черквѣ, която ны е снабдила съ таквозъ неопѣнимо съкровище?

Българската Черква, истина имала е и има